

دکتر امیرھوشنگ_امینی

نوروز و آئین های نوروزی خجسته

فرا رسیدن نوروز و زمان برگزاری آئین های شکوهمند نوروز، این یادگار ماندگار به جا مانده از دوران باستان را به همه هموطنان ، و باورمندان به این آئین در سراسر جهان ، همزمان با آشفستگی های همه جانبه جهانی تبریک می گویم.

چنانچه از ادای سخن درباره آنچه عنوان شد در گذریم ، با نگاهی کوتاه و مرور آنچه در سالی کی روبه پایان است بر اقتصاد و زندگی روزمره اقتصادی اکثریت جامعه حاکم بوده است، بانهایت تاسف با همه وعده و وعید های روبه گسترش ، گوئی نه کارگزاران اداره امور اقتصادی کشور ، و نه مجلسیان محترم و درنهایت خود مردم نمی خواهند پذیرای این واقعیت باشند که حفظ وادامه شرایط یا استاندارد زندگی برقرار که اگر نخواهیم بگوئیم ائتلاف، با مصرف سرمایه های ملی برقرار شده است ، همان گونه که بارها یادآور شده ام ویژه اقتصادهائی با درآمد سرانه بالای ۳۰ هزار دولت است ، نه اقتصادی با درآمد سرانه واقعی زیر ۲ هزار دلار.

بنا بر این فارغ از آمارهای غیرواقع از رشد و توسعه اقتصادی که جا به جا با وعده و وعیدهای توخالی سرخرمن عنوان و تبلیغ می شود، شرایط حاکم بر اقتصاد کشور باید در شرایطی تصنعی و نامتناسب با توان تولیدی یا اقتصادی سرانه کشور به سر می بریم و برآنیم که اسناندارد زندگی تصنعی برقرار را حفظ وادامه دهیم ، نه تنها خواب و خیالی بیش نیست ، بلکه با ادامه تفکر و ذهنیت خالق و شکل گرفته در نظام اقتصاد متمرکز دولتی و مدیریتی مربوط جز کمک به ایجاد ناسامانی های همه جانبه فر گیر حاصلی در پی نخواهد داشت .

در اقتصادی که درآمد سرانه واقعی آن با احتساب ارزش برابری دلار با ریال به نسبت یک به ۲۵ هزار تومان است خط فقر دست بالاسه میلیون تومان است و نه ده میلیون توما، فارغ از همه ی نظرهای علمی خط فقر در اقتصادهای متفاوت از لحاظ درآمد و استاندارد واقعی زندگی متفاوت است .

خط فقر در سوئیس متفاوت از خط فقر در "بورکینوفاسو" است .

سطح زندگی تصنعی بالای زندگی را برای مدتی کوتاه می توان به قیمت اتلاف یا از دست دادن سرمای های ملی حفظ کرد ، اما با افزایش هزینه های تولیدی نه تنها نمی توان حفظ کرد بلکه تیشه به ریشه زدن اقتصاد کشور است .

افزایش حقوق و دستمزد به نحو مورد تقاضا و عمل نه تنها راهگشا نیست ، بلکه بارآور مسائل و مشکلاتی خواهد شد که طی این سالها آن را تجربه کرده ایم .

به جای افزایش پایه مالیاتی اصلح آن است که به فوریت جرائم تغییر کار باید واقع بین بود و با مردم با صداقت روبه رو شد ، و با نهایت فروتنی اعلام کرد که با نهایت تاسف به هر دلیل حاصل فرآیند اقتصاد کشور طی سال های گذشته کاهش تولید ملی و درآمد سرانه و به تبع آن کوچک شدن سفره اکثریت نزدیک به کل جامعه بوده است . بنابراین تنها راه چاره آن است که به گفته استاد همه ی استادان حافظ : . . . فلک را سقف بشکافیم و طرحی نو براندازیم .

- تصنعی بودن استاندارد زندگی برقرار را پذیرا شویم -
- از افزایش هزینه های دولتی به ویژه هزینه های حمل برتولید قاطعاً جلوگیری کنیم (از جمله هزینه های مربوط به کارت بازرگانی، استاندارد و همه ی هزینه های دریافتی بنگاه هائی که بودجه آنها از محل حق عضویت و کمک های بلا عوض تامین می شود) .

- تاکید بر واقعی سازی قیمت ها با اجرای درست بهینه سازی یارانه ها، و تنها در مورد مشمولین مربوط که در مرحله نخست تنها افرادی را شامل خواهد شد که قانوناً از پرداخت مالیات معاف می باشند، آن هم به طریق کاهش هزینه زندگی و نه پرداخت نقدی یا کالائی و ... که کلاً فساد بر انگیز، و تشدیدکننده تورم خواهند بود

- ادامه برخورد با رفتارهای غیر قانونی از جمله تخریب تغییر کاربرد اراضی به ویژه اراضی حریم دریا و رودخانه ها و تفکیک و تغییر کاربری اراضی خارج از محدوده قانونی شهر ها و جنگلی جلگه ای ساحلی و . . .

- دورکردن ذهنیت خالق یا شکل گرفته در شیوه اقتصادی حاکم، و نه جزاین.

* * * * *